

Плата за користування надрами	19 620	38 008	40 781	44 979	43 852	55 977
Мито ввізне	12 389	39 881	20 001	23 898	28 077	31 245
Відшкодування ПДВ	-50 216	-68 405	-94 405	-120 061	-131 659	
Інше	13 038	14 421	11 476	11 487	19 031	14 045
Всього	405 644	576 041	745 187	948 219	1 111 636	1 125 086

За даними дослідження структури неподаткових надходжень до Державного бюджету України протягом 2014–31.08.2019 рр, спостерігається тенденція збільшення податкових надходжень. Так, за досліджуваний період неподаткові надходження до Зведеного бюджету України зросли у 2,5 рази (табл. 2).

Таблиця 2

Склад і структура неподаткових надходжень до Державного зведеного бюджету України протягом 2014–2019 рр. (млн. грн.)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019 (31.08.2019)
Надходження бюджетних установ	31 672	41 693	48 839	52 478	73 814	59 189
Доходи від власності та підприємницької діяльності (окрім НБУ)	5 999	9 759	15 201	29 516	41 563	48 775
Надходження від НБУ	22 807	61 804	38 164	44 379	50 549	47 600
Адміністративні збори та платежі	6 889	17 854	11 387	14 418	19 671	14 105
Інше	13 245	9 044	11 802	13 580	14 920	18 926
Всього	80 613	140 154	125 392	154 371	200 516	188 595

Для забезпечення розвитку національної економіки та зростання добробуту громадян податкова система повинна перебувати в процесі трансформації з урахуванням вітчизняного та світового досвіду, вимог часу та розвитку національної економіки. Серед наявних недоліків у функціонуванні вітчизняної податкової системи основними є: наявність неоптимальної структури прямих та непрямих податків, відсутність стабільної і чіткої нормативно-законодавчої бази, складність процедур адміністрування податків та непрозорий контроль їх використання, недостатньо ефективна робота контролюючих органів у сфері оподаткування.

Список використаних джерел

1. Максимова Л.П. Вплив системи податкового регулювання на конкурентоспроможність вітчизняної економіки // *Фінанси України*. – 2007. – №6. – С.56-63.
2. Синельникове Б.В., Хорошилова Н.А. Податкова політика як фактор виходу з економічної кризи // *Фінанси України*. – 2001. – №2. – С. 17.
3. Юрій С.І., Бак Н.А. Актуальні проблеми податкової політики: інфраструктура податку з доходів фізичних осіб в Україні. // *Журнал Європейської економіки*. – Науковий журнал Тернопільської академії народного господарства. – 2004. – березень. – Том 3 (№ 1). – С. 16-34.

УДК 657.6.

Остра Інна

*студентка гр. ОА 51м спец. 071 «Облік та оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
Науковий керівник: Садовська І.Б., д.е.н.,
професор кафедри обліку і аудиту*

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ МАЙНОВИХ ВІДНОСИН У ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВАХ

Сучасні умови господарювання вимагають від фермерських господарств надати якомога більше інформації, щодо їхнього виду діяльності а саме: майно господарств, фінансовий стан, доходи та витрати, обсяги реалізацій, тощо.

Головна проблема організації бухгалтерського обліку у фермерських господарствах є відсутність методичних рекомендацій та суперечливе облікове законодавство, які забезпечили б надання достовірних та повних даних для визначення фінансових результатів.

Особливість обліку фермерських господарств досліджувало багато українських вчених, зокрема: Ф. Ф. Бутинець [2], Л. С. Гангал [3], А. В. Довбуш [3], О. В. Коваль [12], В. Ю. Козак [1] та багато інших.

Проте в умовах постійних змін в податковому та господарському законодавствах виникають суперечності щодо ведення обліку та формування звітності, тому виникає необхідність постійних досліджень з метою удосконалення системи подання фінансової звітності та її спрощення. Зокрема А. В. Довбуш [2] стверджує, що специфіка галузі і обсяги виробництва обумовлюють необхідність прийняття максимально спрощеного варіанту побудови обліку. В. Ю. Козак [3] описує проблему громіздкості операцій та наявність великої кількості облікових реєстрів, що впливає на трудомісткість обліку. О. В. Коваль [4] звертає увагу на відсутність єдиної методики розрахунку базових економічних показників такі як : виручка, валові доходи та витрати, реалізації тощо. Таким чином можна вважати, що на сьогоднішній день є відсутній цілісний, повний, систематичний та всеохоплюючий підхід до організації та ведення обліку фермерськими господарствами.

Фермерське господарство згідно із Законом України «Про фермерське господарство» [3] є формою підприємницької діяльності громадян із створенням юридичної особи, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, займатися її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку на земельних ділянках, наданих їм для ведення фермерського господарства, відповідно до закону.

Бухгалтерський облік сільського господарства має свою специфіку зокрема повною мірою поширюються вимоги Закону про бухгалтерський облік [2] Порядку № 419 [3] і П(С)БО 25 [4] та Закону про ФГ [1].

Згідно Закону про бухгалтерський облік [2] і П(С)БО 25 [5], малі ФГ- платники фіксованого сільськогосподарського податку або податку на прибуток складають фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва (ф №1-мс, 2-м), з необхідністю вести облік із застосуванням подвійного запису. При цьому вони можуть використовувати спрощений План рахунків.

На сьогоднішній день фермерські господарства мають низку переваг серед інших суб'єктів господарювання, це: сімейний характер бізнесу, можливість безоплатної приватизації членами господарства земель, отримання земельних ділянок у власність чи оренду із земель державної та комунальної власності. Проте серед значних переваг найбільшим недоліком обліку є застарілість методичних рекомендацій, які були розроблені ще у 2001 році.

Зважаючи на певну специфіку сільського господарства необхідно доповнити Методичні рекомендації № 189, які були затверджені міністерством аграрної політики відповідно до особливості господарської діяльності конкретного господарства.

Незалежно від обраної форми бухгалтерського обліку всі фермерські господарства повинні підтверджувати господарські операції відповідними первинними документами відповідно до чинного Закону України « Про бухгалтерський облік та фінансову звітність України». Тому виникає необхідність поглибити дослідження організації обліку, враховуючи особливості напрямку діяльності господарств, а також розробити нові нормативно-методичні рекомендації для спрощення системи обліку.

Список використаних джерел

- 1.Методичні рекомендації щодо застосування реєстрів журнально-ордерної форми обліку для сільськогосподарських підприємств: Наказ Міністерства аграрної політики України від 4.06.2009 р. №390 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://prou4ot.info/index.php>
2. Правдюк Н. Тенденції розвитку фінансового обліку в агропромисловому виробництві : монографія/ Правдюк Н. – К.:ННЦ «Інститут аграрної економіки». – 2005. – 420 с.
- 3.Методичні рекомендації з організації та ведення бухгалтерського обліку в селянських (фермерських) господарствах: Наказ Міністерства аграрної політики України від 02.07.2001 р. № 189 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nau.kiev.ua>

4. Жук В.М. Розвиток методології оцінки в обліку сільськогосподарської діяльності / В.М.Жук // Інноваційна економіка.-2010.- №3.-С.100-105.

5. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 996 – XIV від 16 липня 1999 р.

УДК 336.22

Стасюк Ярослава
*студентка гр. ОА 61м спец. 071 «Облік і оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,*
Русило Оксана
*студентка гр. ОА 61м спец. 071 «Облік та оподаткування»,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Науковий керівник: Шматковська Т. О. к.е.н,
доцент кафедри обліку і аудиту*

ОПОДАТКУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Діюча на сьогодні податкова система є однією з найзаплутаніших у правовій системі України. Наша країна має складне законодавство, деяких законодавчих актів недостатньо узгоджені і суперечать один одному. Як показує практика, зміни, що вносяться до законів України з питань оподаткування, сприяють появі нових проблем.

Оподаткування є фінансовою формою відносин між економічними суб'єктами та державою. Тому пошук кращих перспектив функціонування української податкової політики є актуальним питанням на сучасному етапі розвитку українського суспільства. Проблематикою оподаткування в Україні займалися такі вітчизняні вчені, як Воронкова О. М., Орлова В. О., Ляшенко В. І. та багато інших [1].

Незважаючи на ряд прийнятих останнім часом вищими органами державної влади й управління нормативних документів, розвиток малого підприємництва в Україні здійснюється в несприятливому макро- та мікросередовищі, є багато проблем, які необхідно вирішувати на різних рівнях.

Аналіз діяльності суб'єктів малого бізнесу свідчать про те, що значна кількість новостворених малих підприємств не може розпочати свою роботу через відсутність достатнього статутного капіталу, сировини та матеріалів, власних площ і обладнання, практичних навичок та підприємливості працівників у здійсненні бізнесу. Вони мають проблеми виробничого характеру, труднощі в реалізації продукції, формуванні відповідної клієнтури.

Через невеликі обсяги господарської діяльності деякі малі підприємства неспроможні залучати кваліфікованих фахівців, наймати здібних робітників і забезпечувати їм високу оплату праці. Негативно впливають на розвиток малого бізнесу такі стримуючі фактори, як загальний спад вітчизняного товарного виробництва, зростання цін, інфляція, низький рівень платоспроможності населення, рекет, корупція тощо.

Частка малих та середніх підприємств у валовому внутрішньому продукті України становить лише 9%. Виручка від реалізації продукції (робіт, послуг) виробничих малих підприємств дорівнює лише 2,3% від загального обсягу продукції промисловості України.

На думку багатьох фахівців, основними напрямками дальшого розвитку малого підприємництва в Україні в найближчій перспективі є: формування належної законодавчої бази, сприятливої для розвитку малого бізнесу; вдосконалення фінансово-кредитної підтримки; забезпечення матеріально-технічних та інноваційних умов розвитку малих підприємств; інформаційне та кадрове забезпечення бізнесу; стимулювання зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів малого підприємництва [2].